

دوشنبه، بیست و هفتم فروردین ماه ۱۳۵۸

نامه‌ی سرگشاده

حضرت آیت‌الله حاج سید محمود طالقانی، مجاهد روشن‌اندیش

آگاهی بر ماجرای توطئه‌ای که منجر به ربوده شدن فرزندان شما و باعث تکرر خاطرتان گردید خشم و تأسف همه‌ی مردم ایران را به شدت برانگیخته است.

به‌خوبی آشکار است که وابستگان به ارتجاع و اخلاط‌گرا و برانگیخته‌شدگان وسیله‌ی بیگانه و آن‌ها که به هر تقدیر از وقوع انقلابی بزرگ خوشنود نیستند به‌آسانی دست از خرابکاری و تفرقه‌اندازی برنمی‌دارند و، تا جایی که بتوانند، فرصت پرداختن به نوسازی‌های بنیادی به سود رنج‌دیدگان را نمی‌دهند؛ لکن با شناختی که همه‌ی ما از توانایی و پایداری شما در برابر دشمنان مردم داریم و با علم به اینکه شما در تمام لحظه‌های ناگوار انقلاب اسلامی ملت ایران به حل اختلاف‌ها و ایجاد وحدت ملی کوشیده‌اید و نقش خود را به‌عنوان رهبری که از هیچ ناروایی نمی‌رنجد اثبات کرده‌اید، امیدواریم که هرگز هیچ رویدادی، هر قدر هم که زشت باشد، شما را به دل‌گرفتگی و خستگی دچار نسازد.

وابستگان حزب ملت ایران، که همواره در تمامی سال‌های سختی و زندان و در سراسر دوران انقلاب در کنار شما بوده‌اند و ایمان راسخی به رفتار اندیشمندانه‌ی شما داشته‌اند، همه با هم از شما می‌خواهند که به میان مردم بازگردید و وظیفه‌ی حساس خود را در جهت حفظ اتحاد ایمانی ملت ایران، به رغم دشواری‌هایی که در این راه وجود دارد، دنبال کنید.

با درود بی‌پایان

حزب ملت ایران